

بسم الله الرحمن الرحيم

El-Raye Gazetesi

Receb-ul Hayr

Fetihlerin ve Zaferlerin Ayı

Üstad Esad Mansur'un Kaleminden

Mübarek Receb-ul Ferdu Esam (sağır) ayı geldiğinde, Müslümanlar onun hayrıyla müjdelenirler. Gerçekten de o, hayrıyla gelip ardından gelecek olan, içinde Kur'an'ın insanlara bir hidayet rehberi ve doğruyu yanlıştan ayıran açık deliller olarak indirildiği mübarek Ramazan-ı Şerif'in yaklaştığını müjdelemektedir.

Bu ayda büyük bir olay gerçekleşmiştir. Zira Allah, Resulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i, Kureyş kafirlerinin onu ve ashabından bir kısmını şiddetle baskıya maruz bırakmasının, İslam için çalışan, sabırlı, cefakâr kadınların bir örneği olan eşi Hatice'nin vefatıyla hüzünlenmesinin ve yine onu destekleyip himaye ederek İslam'ın yüce yapısını ve büyük devletini yeniden kurmak için çalışan nice kardeş ve yeğenlerini destekleyen değerli amcalar gibi olan amcası Ebu Talib'in vefatıyla üzülmesinin ardından Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya gece yürüyüşü ile (İsra) ikram ederek şereflemiştir.

İsra hadisesi, Rasulümüz ve örnekliğimizin hüznünün hafiflemesi için bir ikram olmuştur. Bununla iki mescidin iki kıblesinin kaderi birbirine bağlanmıştır; bu yüzden Müslümanlar, kafirlerin Mescid-i Haram'ı işgal etmesine nasıl ihmal edemezlerse, Mescid-i Aksa'nın işgalini de asla ihmal edemezler. Böyle bir durumda cihad ve onu kurtarmak için fedakârlık hakkı doğar. İşgale karşı susmak kesinlikle caiz değildir; aksi halde Müslümanlar günahkâr olur ve onları sadece mescidin ve onun çevresinin sınırlarında kalmayan rezil bir utanç ve zillet takip eder. Nitekim bugün olan da budur: Zira Müslümanlar onun kurtarılmasını ihmal edip Yahudilerin onu gasp etmesine ve hürmetini çiğnemesine sessiz kalınca, Yahudilerin buluntu varlıkları her bir yerdeki Müslümanlara el uzatmaya başladılar.

İşte bu yüzden Receb ayı, onu kurtarmak için cihadın farzietini hatırlatır; çünkü Batılı Haçlı güçlerinin desteği ve özellikle Ürdün yöneticileri başta olmak üzere Müslümanların başındaki yöneticilerin işbirliğiyle Yahudiler, Mescid-i Aksa'yı gasp etmişlerdir; zira onlar, 1967 yılında Aksa'yı, Kudüs'ü ve Batı Şeria'yı Yahudilere altın bir tepside teslim etmişlerdir.

Bu haram ayda, İslam Devleti'nin kurulmasından iki yıl sonra kafirlerle ilk çatışma gerçekleşti. Abdullah ibn Cahş Radiyallahu Anh komutasındaki seriyyede Müslümanlar Kureyş'ten birini öldürdüler, ikisini esir aldılar ve kabileyi ganimet olarak ele geçirdiler. Allah, onların yaptığını doğruladı ve kafirlerin Allah yolundan alıkoymaları, inkâr etmeleri ve insanları dinleri konusunda fitneye düşürmeleri sebebiyle haram ayda savaşmayı caiz kılan bir ayet indirdi. Bu olay, cihadın başlangıç ilanı ve Müslümanların savaşa hazırlanması mesabesinde olmuştur. Zira cihad olmadan din yücelmez, düşmanlar

Müslümanlara ve hürmetlerine saldırmaktan vazgeçmezler; insanlar da kulların kulluğundan kurtulup tek ve kahhar olan Allah'a kulluğun nurunu, dünyadaki sıkıntıdan hem dünya hem ahiret saadetine kavuşmayı ve batıl ilkelerin, bozuk dinlerin zulmünden İslam'ın nurunu ve adaletini göremezler.

Bunun ardından Müslümanlar savaşa şevkle yöneldiler. Bunun üzerine büyük Bedir savaşı vuku bulmuş ve onun ardından gelen savaş ve gazveler, Arap yarımadasını şirkten ve küfür hükmünden kurtarmıştır.

Hicretin dokuzuncu yılındaki Receb ayında, dünyanın bir numaralı devleti olan Roma'ya karşı Tebuk Gazvesi meydana gelmiştir. Nitekim bu savaşta, onların kafirleri ve onların dostları olan Arap Hristiyanlarla beraber Müslümanların önünden kaçmışlardır. Bu büyük bir zafer ve İslam Devleti'nin büyük bir devlete dönüşmesi yolunda büyük bir adım sayılır. Zira dünyanın süper devletiyle rekabet eden ve çatışan devlet, büyük devlet haline gelmişti.

Nitekim bu, onların devrilmeleri ve Şam beldesinden kovulmaları için önemli bir adım olmuştur; zira Müslümanlar, ilk Halife Ebu Bekir döneminde, Hicri 14. yılın 16 Receb'inde Şam'ı fethetmişlerdir. Bunun üzerine onların Herakliyas'u kaçırmış ve "Sana elveda ey Suriye!" diyerek fethedilmesi için Müslümanların onlarla bir sonraki buluşmasının olacağı İstanbul'da gizlenmiştir.

Ardından Müslümanlar, Endülüs'ü fethedip Paris sınırlarına ulaşınca kadar savaşa devam ettiler. Nitekim Müslümanlar, orduları Kastilya Kralı'na karşı birleşince H. 12 Receb 479 yılındaki Zellaka Savaşı'nda kaybettikleri Endülüs hâkimiyetini yeniden tesis ettiler.

Aynı şekilde Müslümanlar, Selahaddin Eyyubi'nin önderliğinde, Hicri 27 Receb 583'te iki kıblenin ilki ve üçüncü Hameyn olan Kudüslerini ve Mescitlerini kurtardılar. Bu da Müslümanlara, ordularının komutanları arasından, bugün İslam beldelerinin başındaki yöneticiler gibi komplo kuran Fatımilerin yönetimini deviren Selahaddin gibi bir komutanın çıkıp onun yolunu takip etmeleri gerektiğini hatırlatmalıdır ki böylece Yahudilere bir ders versin, Yahudileri ve arkalarındaki Herakliyas Trump'ın başkanlığındaki Batılı yeni Roma kafirlerini sürgün etsin, onları dost edinen Müslümanların başındaki yöneticilerin kökünü kazısın ve Müslümanları saptırmaya ve onları, bu ayda meydana gelen büyük zaferlerin ve önemli olayların öneminden uzaklaştırmaya çalışan münafıkları bastırsın ki böylece bu, ilk sirtlerini yeniden tesis etmek amacıyla Müslümanlar için bir katalizör olsun.

Yine bu ayda, yani H. 28 Receb 1342'de İslam ümmetinin temellerini sarsan çok önemli bir olay ve büyük bir trajedi meydana geldi; zira kafirler, ajanları yoluyla Osmanlı Hilafetini yıktılar ve onun enkazının üzerine, kafirleri takip eden, haramları helal, İslam'ın hükümlerini haram sayan ve bunları uygulamak için çalışanlarla savaşan laik demokratik küfür sistemini kurdular. Böylece kafirler, İslam beldesini elliden fazla parçaya bölerek bunları vatanlar ve devletler olarak adlandırdılar, onlar için ayrı sınırlar ve kör bayraklar çizdiler ve halklarını da birbirlerine yabancı bir hale getirdiler.

Receb ayı Müslümanlara, Kerim Peygamberleri Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdelediği gibi Nübüvvet Minhacı üzere Hilafeti kurmak için çalışmanın farzietini hatırlatmalıdır. Zira Allah onlara, onları yeryüzünde egemen

kılacağıını, onları ve dinlerini iyice yerleştireceğini ve O'na ibadet edip hiçbir şeyi ortak koşmayacakları şekilde onları güven ve emniyette kılacağını vaat etmiştir.

Son olarak, güzel bir son olan ve Hicri Receb 1372 yılında gerçekleşen büyük bir olayı hatırlatalım; zira Hilafetin yıkılışından otuz yıl sonra, Hilafeti yeniden kurma projesini benimseyen bir partinin kurulduğu ilan edilmiştir ki bu parti, **Hizb-ut Tahrir**'dir. Nitekim **Hizb-ut Tahrir**, Hilafetin kurulması konusunu, hayati bir mesele haline getirmiştir. Ayrıca Hilafetin anayasa tasarısını ve özellikle yönetim sistemi ve organları, ekonomik sistemi ve ideal politikaları olmak üzere onun sistemlerini belirlemiş, dış politikalarını çizmiş ve böylece Hilafet fikri, onu kurmak için çalışan ve onun yönetimini üstlenecek olanlar için açık bir hale gelmiştir.

Nitekim parti, kafirlerin ve onların münafıklar ve Batı ve onun kültürleriyle aldatanlardan oluşan yardakçıların savaşına rağmen Müslümanlar arasında bu fikri yaymada başarılı olmuştur; böylece kafirler partiyi hesaba katar hale geldiler ve yalanlar ve kasıtlı söylentilerle partinin imajını çarpıtmaya çalışıyorlar ve partiyi, kitaplarını ve bildirileri yasaklayarak, partiyi ve faaliyetlerini karartarak, gençlerine zulmedip onları hayatın her alanında kısıtlamaya maruz bırakarak, gençlerini hapsedip bazılarını ölünceye kadar işkence ederek her yerde ve tüm alanlarda partiyle savaşıyorlar.

Ayrıca parti, herhangi bir cemaatin başaramadığı bir başarı elde etmiştir; zira ırklarına, kavimlerine, mezheplerine ve cinsiyetlerine bakmaksızın bütün Müslümanlardan gençler toplamış ve kafirlerin İslam beldeleri ve halklarının arasına çizdiği tüm sınırları aşmıştır. Böylece parti İslam ümmetini Allah'ın izniyle yakında tek bir devletin altında birleştirme konusunda bir örnek olmuştur.

Bu nedenle ümmetini, dinini, Kudüs'ünü ve Akse'sini kıskanan herkesin, bu hayırlı partiye katılması veya en azından gücü yettiğinde onu desteklemesi gerekir ki böylece Hilafeti kurmak için çalışma farzını terk ederek işlediği günah üzerinden düşsün, Hilafetin kurulmasında bir payı olsun ve boynunda, onlara Allah'ın indirdikleriyle hükmeden ve onları İslam'ın izzetiyle aziz kılan bir halifeye biat halkası bulunsun ve böylece de cahiliye ölümü ile ölsün.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 580. Sayı - 31/12/2025](#)